

Lucky Strike Českého rozhlasu

28.11.2024 - Jiří Svoboda Randula | Svobodní

Zaznamenali jste, že před pár dny spustil veřejnoprávní Český rozhlas na sociálních sítích kampaň, která nás má přesvědčit o tom, že platit povinné koncesionářské poplatky za něco co vůbec nepoužíváme a ani o to nestojíme, má být úplně v pořádku? Veřejnoprávní média jsou prý nutným pilířem, bez kterého by se naše mladá demokracie zhroutila v prach, podobně jako šla k zemi známá bělehradská televizní věž Avala po zásahu pumou ze stíhačky Tornado.

Nedalo mi to a jsa zvědav na onoho Titána třímajícího na svých znavených bedrech tíhu veškeré naší demokracie, nalaďil jsem dnes (26.11.2024) něco po poledni slovnou stanici mluveného slova zaměřenou na analytickou publicistiku, aneb ČRo - Plus. Tento kanál, oháněje se vznešeným heslem „když chcete vědět víc“ má totiž být tím hlavním veřejnoprávním rozhlasovým štítem, který nás občany chrání před rafinovanými svody a nástrahami různých nepřátelských propagandistů a dezinformátorů, brousících sivna naši křehkou a bezbrannou demokracii své křivé zuby.

Vyslechl jsem tedy obligátní zprávy o půl a poté se zaposlouchal do komentáře jistého publicisty, zřejmě velmi dobře orientovaného v reáliích sousedního Polska. Díky němu již zcela jistě nebudu ani vteřinu tápat v tom, kdo má být v nadcházejících jarních polských prezidentských volbách tím hodným a kdo naopak tím zlým mužem.

Příspěvek, který následoval, mě však zaujal o poznání více. Redaktorka Iva Pekárková jej zahájila zkormouceným hlasem, jímž stručně popisovala krušný život své kamarádky - jakési Lucky, která po návratu z pobytu v Anglii měla čelit rozličným, blíže příliš nekonkretizovaným protivenstvím své zlolajné a nevděčné rodiny, jež onu reemigrantku zahrnula přívalem nepochopení, zapříčiněným údajně tou skutečností, že nešťastná slečna Lucie na onom bájném západě příliš nezbohatla. Kdo má být ona Lucie, čím je její osud důležitý a proč zrovna o ní jako posluchač potřebujete vědět „když chcete vědět víc“ nebylo z první části příběhu příliš zřetelné.

Smysl příspěvku byl nejasný až do chvíle, kdy redaktorka svůj původně tragicky zkormoucený hlas přeladila do mírně šibalského tónu, aby národu zvěstovala pozoruhodné zjištění, že ona většině posluchačů pravděpodobně zcela neznámá Lucka z toho všeho vlastně nemusí být nikterak smutná, protože jí údajně patří polovina Londýna.

V tom Londýně totiž mají Lucky Casino, Lucky Bingo, ba dokonce i čínskou restauraci Lucky Park a ono nevýslovné štěstí z „vlastnictví“ nemalé části světové metropole slečně Lucii trochu kalí, v dnešní progresivní a nezdravému životu nepřející době, pouze klesající zájem o cigarety značky Lucky Strike. Abych pravdu řekl, k maximalizaci pocitu trapnosti scházela asi už jen informace o tom, že ona Lucie je „blondýna z Londýna“. Redaktorce Pekárkové ke cti slouží, že k této ultimátně kreativní slovesné bombě nakonec nesáhla.

Pozorný posluchač, občan a povinný koncesionář se však po vyslechnutí tohoto publicistického veledíla musí nutně ptát, jak a čím tato slaboduchá novinářina přispívá k „poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů“, či k plnění jiného z úkolů, které našemu veřejnoprávnímu rozhlasu ukládá skrze § 2 zákon č. 93/1991 Sb. (Zákon o Českém rozhlasu)? Není mi ani příliš jasné, jak se díky tomuto příspěvku ubráníme všem těm populistům, extrémistům, autoritářům, oligarchům či dezolátům, kteří na nás dnes a denně číhají na každém rohu?

Možná by bylo možné zmíněný příspěvek považovat za vysílání určené menšinám. Leč zákon výslovně hovoří pouze o menšinách národnostních či etnických, přičemž o vysílání pro menšinu dospělých, jež svým intelektem zůstala na úrovni žáků druhé třídy základní školy se nikde nezmiňuje. Nepředpokládám ani, že by zrovna stanici ČRo – Plus poslouchali školáci odpovídajícího věku a příslušných mentálních schopností, takže v tomto případě nejspíš nešlo ani o vysílání pro děti a mládež.

Dovolím si suše předpokládat, že autorka Pekárková mikrofon ve veřejnoprávním studiu neopotřebovávala jen tak pro nic za nic a za tento svůj publicistický přínos pilíři naší demokracie dostane asi i něco zaplaceného. A my si položme otázku – není to náhodou zjevným důkazem, že veřejnoprávní rozhlas dostává z našich kapes zbytečně příliš mnoho peněz, když musí své vysílání futrovat i takovýmito obsahově úplně prázdnými nesmysly?

<https://svobodni.cz/novinky/lucky-strike-ceskeho-rozhlasu>